

یاران روحانی با تقدیم تحیات امنع ابھی
حضرت عبدالبهاء در بیانی میفرمایند که:

حضرت بهاء الله اساس صلح عمومی نهاد و ندای وحدت عالم انسانی بلند فرمود. تعالیم صلح و سلام را در شرق منتشر ساخت و در این خصوص الواح به جمیع ملوک نوشت و کل را تشویق کرد و به کل اعلان فرمود که عزت عالم انسانی در صلح و سلام است " و حاصل آنچه آن هیکل مبارک برای عالمیان خواست این بود که: "هر نوع اذیتی بر او وارد نمودند. ضرب و حبس شدید وارد ساختند و سرگون به بلاد بعیده کردند. آخر در قلعه ای او را حبس نمودند و بر ضد دوستان او برخاستند و برای این مسئله یعنی ترک تقالید و همیه و وحدت انسانی و صلح و اتحاد، خون بیست هزار نفر ریختند. " اما افسوس که بشر هنوز هم در خیال خام خود رهایی را در جنگ و ستیز میداند و در این عرصه، نابخردانه با سرعت می تازد.

حال سؤالی که مطرح میباشد اینست که در این میانه جنگ و خشونت که توسط جنگ افروزان بر انسانها تحمیل میگردد، وظیفه ما بهائیان چیست؟ ما که پیام صلح را از مظهر ظهور الهی دریافت نموده ایم و به آن باور و ایمان داریم، چگونه میتوانیم برای نیل به این هدف مقدس اقدام نمائیم؟

حضرت عبدالبهاء میفرمایند:

هر چیزی مجرد دانستن کفایت نکند جمیع می دانیم عدالت خوب است لکن قوه اجرائیه لازم.... ما جمیع می دانیم صلح خوب است، سبب حیات است، لکن محتاج ترویج و عملیم.
خطابات جلد دوم ص ۶۷

در این برنامه که تحت عنوان "ترویج فرهنگ صلح و یگانگی" تهیه گردیده است، سعی مینمائیم علی الخصوص با تأمل بر پیام نوروز ۱۴۰۳، در خصوص این نقش به گفتگو پردازیم.
جانتان خوش باد

عنوان: ترویج فرهنگ صلح و یگانگی

قسمت روحانی

۱. مناجات شروع
۲. ذکر دسته جمعی (به انتخاب جمع)
۳. بیانات مبارکه حضرت بهاءالله
۴. لوح مبارک حضرت عبدالبهاء

قسمت اداری

۵. قسمتی از توفیق حضرت ولی امرالله
۶. در نورانیت آسمانی و اکتساب فیوضات ربّانی، مُشارُ بالبَنانِ گردید
۷. قسمتی از پیام نوروز
۸. شناخت نجابت و شرافت ذات انسان
۹. دو سؤال درباره صلح
۱۰. شور و مشورت

"نقش هر یک از ما در ترویج فرهنگ صلح و یگانگی چیست؟"

۱۱. برنامه نونهالان و نوجوانان عزیز

قسمت اجتماعی

۱۲. الفت و پذیرایی
۱۳. مناجات خاتمه (به انتخاب جمع)

هو الله

ای خدای مهربان یاران جانفشانند و دوستان ساعی به دل و جان، تا پرتو حقیقت بتابد و ابر رحمت ببارد و نسیم جنت ابهی بوی خوشی به مشامها رساند. گُلخَن امکان، گلشن توحید گردد و خارزار جهل، گلزار عرفان شود. خارستان بَغض و کین، بهشت برین شود. تا جمیع بشر در ظلّ رایت محبت الله جمع و حشر گردند و ظلّ ممدود، احاطه به جمیع وجود کند و سُرّادق صلح اکبر بر این توده اغبر، سایه افکند. آثار اعتساف نماند، دلبر حُبّ و انصاف جلوه نماید، شمع یگانگی بر افروزد، پرده بیگانگی بسوزد. ای پروردگار، تأییدی کن. ای پروردگار، توفیقی بخش ای دلبر مهربان، جلوه ای فرما. ای آفتاب جهانبان، از ملکوت پنهان اشراقی فرما. درماندگانیم بیچارگانیم، آوارگانیم، بی سر و سامانیم. مستحقّ عنایتیم و مستعدّ ظهور حمایت. موفق بر خدمت نما و مؤید بر عبودیت کن. توئی مقتدر و عزیز و توانا و توئی بخشنده و تابنده و مهربان.

عع

مجموعه مناجات های حضرت عبدالبهاء، صص ۱۰۴-۱۰۵

۳-بیانات مبارکه حضرت بهاءالله

حضرت بهاءالله میفرمایند:

"کلمه الله در ورق هفتم از فردوس اعلی. ای دانایان امم از بیگانگی چشم بردارید و به یگانگی ناظر باشید و به اسبابی که سبب راحت و آسایش عموم اهل عالم است، تمسک جوئید. این یک شبر عالم یک وطن و یک مقام است، از افتخار که سبب اختلاف است بگذرید و به آنچه علت اتفاق است، توجه نمائید."

مجموعه ای از الواح جمال اقدس ابهی نازله بعد از کتاب اقدس ص ۳۷

و دریانی دیگر میفرمایند:

"نخستین گفتار دانا آنکه، ای پسران خاک! از تاریکی بیگانگی به روشنی خورشید یگانگی روی نمائید، اینست آن چیز که مردمان جهان را بیشتر از همه چیزها به کار آید. ای دوست! درخت گفتار را خوشتر از این برگی نه و دریای آگاهی را دلکش تر از این گوهر نبوده و نخواهد بود."

دریای دانش ص ۵ و ۶

۴-لوح مبارک حضرت عبدالبهاء

ای کنیز الهی، اول باید صلح و سلام بین افراد انسانی تأسیس شود تا منتهی به صلح عمومی گردد. پس تا توانید، ای بهائیان، بین افراد نفوس محبت حقیقی و الفت روحانی و ارتباط محکم، به قوه کلمه الله، اندازید. این است تکلیف شما.

منتخباتی از مکاتیب حضرت عبدالبهاء ج ۱ ص ۲۳۸

۵- قسمتی از توقیع حضرت ولی امرالله

دُؤَل و ملل عالم به جدال و خونریزی و قتال مشهور و مألوف و معتاد گشته، بساط صلح و آشتی دائمی حقیقی را بعید المرام بلکه در این عصر و قرن مُمتنع و مُستحیل پندارند. یوم، یوم احبّاء الله است که به قوه بیان و اعلان و اثبات آثار مبارکه، اوّلین انوار شَفَق صبح صلح عمومی را به دیده جنگجویان و مأیوسان عالم بنمایند و به اظهار و شرح وعده های محکمه و بشارات مبارکه، لزومیت تأسیس صلح اعظم را به منکرین و معترضین به دلالتی مُقنعه، اثبات نمایند. افراد بشر در شرق و غرب و جنوب و شمال چنان غافلند که محو و ازاله تعصبات مُتنوعه متزایدۀ عالم را به هیچوجه قابل الاجراء و مُمكن الوقوع ندانسته، تأسیس عصر طلایی موعود را مظنون و موهوم شمرند. روز، روز یاران حضرت عبدالبهاء است که به اعمال و رفتار و گفتار و کردار، تعالیم سماویّه را کلاً یک یک در حیات خود مجسم نمایند و هر یک بشیران عصر مُشعشع نورانی گشته، ندا به قُرب وقوع آن یوم مبارک نمایند و تردّد و انکار و اعتراض مادیون عالم را به ایقان و اقبال و توجه تام، تبدیل دهند.

توقیعات مبارکه (۱۹۲۶-۱۹۲۲) ص ۶۰

۶- در نورانیت آسمانی و اکتساب فیوضات ربّانی، مُشارٌ بالبَنانِ گردید حضرت عبدالبهاء می فرمایند: "مایلم که شما ممتاز باشید. فرد بهائی باید ممتاز از سایر نفوس انسانی باشد. اما این امتیاز نباید منوط به ثروت و مکنت باشد - که آنان از سایرین ثروتمندتر باشند. تَفوّق و امتیاز مالی برای شما آرزو نمی کنم. آنچه برای شما می خواهم امتیازی عادی نیست، علمی، تجاری، و صنعتی نیست. من می خواهم به لحاظ روحانی ممتاز باشید - یعنی در اخلاق حسنه، برجسته و ممتاز باشید، در محبّه الله سرآمد دیگران گردید، در محبّت به عالم انسانی ممتاز گردید، در اتّحاد و اتّفاق، در محبّت و عدالت سرآمد اقران شوید. مختصر آن که، شما باید در جمیع فضائل عالم انسانی، اعم از ایمان و استقامت، اعمال نوع دوستانه و خدمت به عالم انسان، محبّت به کلّیه نفوس، و اتّحاد و اتّفاق با جمیع خلق، ازاله تعصّبات و ترویج صلح عمومی ممتاز و نمونه گردید. و بالاخره، شما باید در نورانیت آسمانی و اکتساب فیوضات ربّانی، مُشارٌ بالبَنانِ گردید. من چنین منقبتی را برای شما طالبم و این باید وجه امتیاز در میان شما باشد."

خطابه ۱۵ ژوئن ۱۹۱۲

بر اهل ایمان واضح و مبرهن است که اُسّ اساس تعالیم حضرت بهاءالله، تأسیس صلح عمومی است که مُقدّر است بر شالوده وحدت امم و بر مبنای عدل اعظم، بنا گردد. این بیانات مبارکه جمال قدم را ملاحظه نمایید که می فرمایند: "مقصود، اصلاح عالم و راحت امم بوده. این اصلاح و راحت ظاهر نشود مگر به اتحاد و اتفاق و آن حاصل نشود مگر به نصایح قلم اعلیٰ" و همچنین می فرمایند "جمع از برای اصلاح عالم خلق شده اند" و نیز می فرمایند "در جمیع احوال به آنچه سبب آسایش خلق است، مشغول باشید. همّت را در تربیت اهل عالم مصروف دارید که شاید نفاق و اختلاف از مابین امم به اسم اعظم محو شود و کل، اهل یک بساط و یک مدینه، مشاهده شوند" و اینگونه انذار می فرمایند "به خود مشغول نباشید در فکر اصلاح عالم و تهذیب امم باشید".

امروز وظیفه روحانی و مسئولیت اخلاقی هر نفس آگاه، خدمت به امر صلح و وحدت عالم است. در این مهم هر عضو خانواده بشری سهیم است. هر فردی در پاک کردن قلب خود و زدودن آینه دل از غبار تعصبات از یک سو، و در ایجاد شرایط اجتماعی صلح و وحدت از سوی دیگر، از عاملیت برخوردار است و قابلیت نقش آفرینی را داراست. هر نفسی قادر است تا در تعاملات با آشنایان و ناآشنایان ترویج فرهنگ صلح و یگانگی نماید و چنین نیتی امروز جاذب تأییدات الهی است. در نتیجه، نفوس الهام بخش یکدیگر می گردند، در مقابل مصائب، هم دیگر را تاب و توان می بخشند، در مواجهه با مشکلات، یار و مددکار یکدیگرند، الفت و هم بستگی ایجاد می نمایند، و به سوی آینده ای روشن، ره سازندگی می پویند. حضرت عبدالبهاء چنین می فرمایند "اول باید صلح و سلام بین افراد انسانی تأسیس شود تا منتهی به صلح عمومی گردد پس تا توانید ای بهائیان بین افراد نفوس محبت حقیقی و الفت روحانی و ارتباط محکم بقوه کلمه الله اندازید اینست تکلیف شما".

الحمد لله پیروان اسم اعظم در سراسر عالم با این تکلیف آشنایند و نهایت تلاش را مبذول داشته اند تا این مسئولیت خطیر را در جمیع احوال و در هر مکان و در حد امکان ادا نمایند و یاد

گیرند که چگونه با همکاری و همراهی با همفکران و همدلان، جوامعی را پرورش دهند که اصول اساسی صلح و مقتضیات حصول آشتی و یگانگی را شکوفا نماید. چنین جوامعی در اجرای اصل برابری زن و مرد سعی مجددانه می‌نمایند، به مرکزیت عدل و انصاف متعهدند، در ایجاد توافق و وحدت توأم با تنوع و کثرت، کوشا و ساعی‌اند، مشورت را محور تصمیم‌گیری فردی و جمعی و گشاینده اختلافات و سازنده توافقات قرار می‌دهند، تعاضد و تعاون اقتصادی میان افراد را ترویج می‌کنند، کودکان و نوجوانان را از کینه‌وری و تعصبات، آزادی می‌آموزند و جوانان را پیش‌گامان ترقی و تحول اجتماع می‌شمرند، و معنویت و اخلاقیات رازیربنای هرگونه پیشرفت و عزت انسان می‌دانند و بدین ترتیب در مجموع، فرهنگ صلح و آشتی را اشاعه می‌دهند. مشارکت در گفتمان صلح و یگانگی و جوانب متعددش از دیگر طرُق است که پیروان حضرت بهاءالله نفوس را یاری می‌نمایند تا با دیدگاهی فراسوی مشکلات و محدودیت‌های اجتماع امروز، به آینده بنگرند و به مدد یکدیگر پیش‌شرط‌های لازمه اجتماع صلح‌آمیز را بهتر دریابند و به آن جامعه عمل پوشانند...

۸- شناخت نجابت و شرافت ذات انسان

پذیرش نسنجیده و وسیع این گزاره که نوع انسان به شکلی اصلاح ناپذیر، خودخواه و پرخاشگر است یکی از مهمترین موانع رسیدن به صلح است. این فرض که دنبال کردن منافع شخصی منجر به رفاه میشود و پیشرفت انسان، وابسته به رقابتی بی وقفه است، با بینش حضرت بهاء‌الله به چالش کشیده میشود. چنین باورهایی انسان را از برقراری یک سیستم اجتماعی صلح‌آمیز، مُترقی، پویا و موزون، ناتوان میسازد. یک سیستم اجتماعی صلح‌آمیز تنها با میدان دادن به ابتکارات فردی بر مبنای همکاری و تعاون به پیش میرود. خودخواهی و پرخاشگری، از حقیقت روح انسان به دور است و شکل تحریف‌شده آن است. آگاهی عمیقتر از طبیعت روحانی انسان، الهام بخش ایجاد روشها و نظامهایی میشود که با کرامت ذاتی انسان همخوانی دارد و تعاون و همکاری را به جای رقابت و تضاد قرار میدهد

نشریه بهائیان ص ۹۴

۹- دو سؤال درباره صلح

از حضرت عبدالبهاء سؤال شد: صلح عمومی چگونه ممکن است استقرار یابد؟ فرمودند: تحقق صلح، منوط به تغییر افکار و آراء جهانیان است امروز صلح عمومی دواي جميع امراض عالم انسانيست

سؤال شد: آیا صلح موجب زحمت و جنگ سبب ترقی و پیشرفت نیست؟

فرمودند: خیر امروز جنگ سبب جميع گرفتاری ها و زحمات است و اگر از بین برود کلیه این زحمات مرتفع خواهد شد... به هر حال تحقق صلح منوط به تعلیم افراد انسانی و بسط و توسعه عقاید و افکار آنان است.

صلح عمومی ص ۱۶